

Dosar nr. 1660/CA/2002

TRIBUNALUL BUCURESTI
SECTIA A VIII-A CIVILA CONFLICTE DE MUNCA SI LITIGII DE MUNCA
SENTINTA CIVILA NR. 892
Sedinta publica din 20.12.2002
Instanta compusa din:
Presedinte: Radu Ionel
Grefier: Gheorghe Olivia

Pe rol solutionarea cauzei privind pe reclamanta Asociatia pentru Apararea Drepturilor Omului in Romania-Comitetul Helsinki si piritul Ministerul Public- Parchetul de pe linga Curtea Suprema de Justitie.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 6.12.2002 cind instanta, avind nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da partilor posibilitatea de a depune concluzii scrise, a aminat pronuntarea la data de 13.12.2002 si apoi la 20.12.2002 cind, in aceeasi compunere, a hotarit urmatoarele

INSTANTA

Prin cererea formulata la data de 21.10.2002 reclamanta Asociatia pentru Apararea Drepturilor Omului in Romania-Comitetul Helsinki a solicitat instantei de contencios administrativ obligarea piritului Ministerul Public-Parchetul de pe linga Curtea Suprema de Justitie sa-i comunice in scris informatiile de interes public pe care le-a solicitat si fixarea unui termen in care sa fie comunicate aceste informatii.

A mai solicitat reclamanta sa se constate ca piritul a incalcat prevederile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 si obligarea acestuia sa initieze o ancheta administrativa interna pentru sanctionarea celui vinovat.

In motivarea cererii reclamanta a aratat ca prin scrisoarea cu nr. 303/26.08.2002 a solicitat piritului sa-i comunice o serie de informatii de interes public, in temeiul Legii nr. 544/2001, insa acesta a refuzat.

A mai aratat reclamanta ca in urma refuzului comunicat de pirit a adresat Procurorul General al Parchetului de pe linga Curtea Suprema de Justitie o reclamatie administrativa, iar prin raspunsul primit s-a reafirmat refuzul initial, cu motivarea ca informatiile solicitate nu sint de interes public.

In final, reclamanta sustine in esenta ca refuzul piritului este nejustificat deoarece informatiile solicitate privesc si rezulta din activitatea sa si nu intra in categoria celor clasificate.

Prin intimpinare, piritul a invocat exceptia tardivitatii introducerii actiunii.

In sustinerea exceptiei, piritul a aratat ca reclamanta a primit refuzul comunicarii informatiilor la data de 11.09.2002 si a formulat actiunea la 21.10.2002, cu depasirea termenului de 30 de zile prevazut de art. 22 alin. 1 coroborat cu art. 7 din Legea nr. 544/2001.

In ce priveste fondul cauzei, piritul a aratat ca informatiile solicitate sint exceptate de la accesul liber al cetatenilor potrivit art. 12 lit. a din Legea nr. 544/2001, iar datele privind autorizarile prevazute de art. 13 din Legea nr. 51/1991 fac parte din categoria informatiilor clasificate, ce nu pot fi comunicate.

La dosarul cauzei s-au depus, in copie, scrisoarea nr. 303/26.08.2002, adresa nr. 2342/C/2002, reclamatia administrativa, raspunsul la aceasta si confirmarile de primire.

Analizind actele dosarului instanta retine urmatoarele:

In ce priveste exceptia invocata se retine ca reclamanta a primit raspuns la cererea sa initiala la data de 11.09.2002 (fila 12 din dosar) si s-a adresat cu reclamatie administrativa la data de 25.09.2002, primind raspuns la aceasta la data de 9.10.2002 (fila 18 dosar).

Reclamanta a sesizat instanta la data de 21.10.2002, incadrindu-se in termenul de 30 de zile prevazut de art. 7 din Legea nr. 544/2001.

Sustinerea piritului in sensul ca cererea este tardiva nu poate fi primita deoarece termenul de 30 de zile nu curge de la data cind reclamanta a primit primul raspuns, chiar daca prevederile art. 22 alin. 1 din lege sint clare in aparenta.

Pentru a determina momentul de la care incepe sa curga termenul de sesizare a instantei trebuie sa distingem intre situatia in care persoana ce se considera vatamata a formulat o reclamatie administrativa in baza art. 21 si situatia in care nu a inteles sa intreprinda un asemenea demers, fara a scapa din vedere ca o atare reclamatie nu este obligatorie, asa cum reiese din modul de redactare a textului de lege mentionat.

Astfel, in cazul in care persoana indreptatita nu a formulat o reclamatie administrativa, termenul de sesizare a instantei curge de la data comunicarii raspunsului prevazut de art. 7, astfel cum reiese fara echivoc din dispozitiile art. 22 din lege.

Insa, potrivit art. 21 din lege, impotriva refuzului tacit sau explicit de comunicare a informatiei se poate depune reclamatie la conducatorul autoritatii sau institutiei publice care, potrivit alin. 3 din acelasi articol, este obligat sa transmita un raspuns persoanei lezate in cazul in care reclamatia se dovedeste intemeiata.

Textul de lege citat nu reglementeaza insa situatia in care, din punctul de vedere al conducatorului autoritatii, reclamatia nu este intemeiata. In acest caz persoana lezata, desi a parcurs o procedura prevazuta de lege, nu a obtinut o rezolvare favorabila cererii sale si nici nu se mai poate adresa instantei de judecata intrucit exista posibilitatea ca termenul prevazut de art. 22 coroborat cu art. 7 sa se fi scurs, avindu-se in vedere ca termenul de formulare a reclamatiei administrative este de 30 de zile de la data cind a luat cunostinta de refuz. Asa fiind, pentru a se da eficienta principiului accesului neingradit la justitie, termenul de 30 de zile trebuie calculat, in acest caz, de la data raspunsului la reclamatia administrativa.

Prin urmare, interpretarea restrictiva a prevederilor art. 22 alin. 1 din lege, in sensul ca termenul de sesizare a instantei curge in toate cazurile de la data comunicarii refuzului initial, nu poate fi primita deoarece ar rezulta ca in situatia in care persoana lezata alege calea reclamatiei administrative nu mai poate sesiza ulterior instanta pentru

realizarea dreptului sau la informatie, fapt ce contravine insesi prevederilor Legii nr. 544/2001.

Avind in vedere aceste considerente instanta va respinge exceptia de tardivitate invocata de pirit, fata de imprejurarea ca reclamanta s-a adresat instantei in termen de 30 de zile de la data cind i-a fost comunicat raspunsul la reclamatia administrativa.

Pe fondul cauzei se retine ca prin scrisoarea cu nr. 303/26.08.2002 reclamanta a solicitat piritului sa-i comunice in scris cite autorizatii de efectuare a unor acte in scopul culegerii de informatii si cite autorizatii de inregistrari a convorbirilor si/sau de imagini i-au fost solicitate in baza Legii nr. 51/1991, a Legii nr. 14/1992 sau a Codului de procedura penala in perioada 1990-2002, cite din acestea au fost aprobate, cite au fost ulterior prelungite, care a fost durata cea mai mare a unor astfel de supravegheri autorizate, cite din persoanele a caror supraveghere a fost autorizata au fost trimise in judecata si cite au fost condamnate, cite persoane a caror supraveghere a fost autorizata au fost instiintate ulterior de acest lucru si cite dintre persoanele a caror supraveghere a fost autorizata au facut plingere împotriva actului de autorizare sau a activitatilor care fac obiectul acestora si cite plingeri au fost admise.

Prin adresa nr. 2342/C/9.09.2002 piritul i-a comunicat reclamantei ca datele referitoare la autorizarile prevazute de art. 13 din Legea nr. 51/1991 fac parte din categoria informatiilor clasificate, fiind exceptate de la accesul liber al cetatenilor, potrivit art. 12 din Legea nr. 544/2001.

Prin scrisoarea nr. 305/24.09.2002 reclamanta a formulat o reclamatie administrativa in temeiul art. 21 din Legea nr. 544/2001, iar in raspunsul comunicat la data de 9.10.2002 se afirma ca refuzul de comunicare a informatiilor solicitate se incadreaza in prevederile legii.

Pentru a analiza refuzul piritului instanta va raporta continutul cererii formulate de reclamanta la notiunile de informatie de interes public si informatie clasificata, astfel cum sint definite de legile in vigoare.

Potrivit art. 2 lit. b din Legea nr. 544/2001 informatie de interes public este orice informatie care priveste sau rezulta din activitatile unei autoritati publice sau institutii publice, indiferent de suportul ori forma sau de modul de exprimare a acesteia, iar conform art. 1 din aceeași lege orice persoana are acces liber si neingradit la aceste informatii.

Prin derogare de la regula stabilita in art. 1, in art. 12 din lege se prevad 7 categorii de informatii ce se excepteaza de la accesul liber al cetatenilor. Fiind exceptii, aceste din urma prevederi legale nu pot fi interpretate extensiv nici in ce priveste numarul si nici in ce priveste continutul fiecarei categorii in parte.

In justificarea refuzului sau piritul invoca derogarea cuprinsa in art. 12 lit. a din Legea nr. 544/2001, care se refera la informatiile din domeniul apararii nationale, sigurantei si ordinii publice, daca fac parte din categoria informatiilor clasificate, potrivit legii.

Din interpretarea gramaticala a textului de lege invocat de pirit reiese insa ca nu orice informatie referitoare la aparare, siguranta nationala si ordinea publica sint exceptate de la accesul public ci doar acelea care sint clasificate potrivit legii.

Potrivit art. 15 lit. b din Legea nr. 182/2002 informatiile clasificate sint informatiile, datele, documentele de interes pentru securitatea nationala care, datorita

nivelurilor de importanta si consecintele ce s-ar produce ca urmare a dezvaluirii sau diseminarii neautorizate, trebuie sa fie protejate.

Din interpretarea sistematica a Legii nr. 182/2002 rezulta ca sint supuse clasificarii, ca masura de protectie, informatiile ce constituie secret de stat sau secret de serviciu.

Informatiile ce constituie secrete de stat sint enumerate in art. 17 din legea mentionata, iar cele ce constituie secret de serviciu se stabilesc in conditiile art. 31 din aceeași lege.

Din examinarea cererii formulate de reclamanta este lesne de observat ca informatiile solicitate nu intra in categoria secretelor de stat deoarece nu vizeaza nici unul din domeniile specificate in art. 17 din Legea nr. 182/2002 si nici nu pot fi considerate secrete de serviciu deoarece nu s-a facut nici o dovada in acest sens, astfel ca nu pot fi considerate informatii clasificate potrivit legii. Ele sint simple date exprimate sub forma unor cifre care, oricum ar fi citite sau interpretate, nu pot constitui, prin ele insele, un pericol pentru securitatea nationala.

Pe de alta parte, este de observat ca informatiile solicitate nu se incadreaza in nici una din celelalte categorii prevazute de art. 12 din Legea nr. 544/2001 deoarece nu vizeaza date personale, nu dezvaluie surse confidentiale si nu pun in pericol viata, integritatea corporala sau sanatatea unei persoane.

Rezulta ca , nefiind incluse in nici una din exceptiile prevazute de lege, informatiile solicitate de reclamanta sint informatii de interes public, astfel ca refuzul piritului de a le comunica este nejustificat, in lumina art. 1 si art. 6 din Legea nr. 182/2002.

Referirea reclamantei la art. 13 din Legea nr. 51/1991 nu este de natura a conferi informatiilor solicitate caracter clasificat deoarece datele solicitate nu se pot confunda cu insasi activitatea desfasurata de Serviciul Roman de Informatii in vederea realizarii sigurantei nationale, intrucit nu privesc activitatea acestei institutii ci activitatea piritului.

Pentru argumentele expuse instanta va admite cererea si va obliga piritul sa comunice reclamantei informatiile solicitate prin scrisoarea cu nr. 303/26.08.2002.

Capatul de cerere privind obligarea piritului la initierea unei anchete administrative pentru sanctionarea persoanei vinovate nu poate fi insa admis deoarece potrivit art. 22 alin. 2 din Legea nr. 544/2001 instanta de judecata nu poate decit sa oblige piritul la comunicarea informatiilor de interes public solicitate si la plata daunelor morale si/sau patrimoniale, in cazul in care acestea au fost cerute.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge exceptia de tardivitate a formularii cererii.

Admite in parte cererea formulata de reclamanta Asociatia pentru Apararea Drepturilor Omului in Romania-Comitetul Helsinki, cu sediul in Bucuresti, str. Nicolae

Tonitza nr. 8, sector 3, in contradictoriu cu piritul Ministerul Public-Parchetul de pe linga Curtea Suprema de Justitie, cu sediul in Bucuresti, bd. Libertatii nr. 14, sector 5 si in consecinta:

Obliga piritul sa comunice reclamantei informatiile solicitate prin scrisoarea nr. 303/26.08.2002.

Respinge capatul de cerere privind constatarea incalcarii art. 7 alin. 2 din Legea nr. 544/2001.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi 20.12.2002.

Grefier.